

”Katsokaa, veljet, ettei vain kenelläkään teistä ole paha, epäuskoinen sydän, niin että hän luopuu elävästä Jumalasta, vaan kehoittakaa (KR92: ”rohkaiskaa”) toisianne... ettei teistä kukaan synnin peittäjänä paatuisi.” (Hepr. 3:13, KR38)

Hei kaikki!

Talvi on taittumassa. Kyllä se taas tällä erää riittääkin -tunne on pinnalla. Pihalla kyllä tarkenee. Toista on sisällä. Tammi-

helmikuussa oli aamulla herätessä sisällä nollan tai +1:n asteen päiviä 16. Kolmena aamuna oli pakkasta -2. Silloin vettä ei tietenkään tullut hanasta kuin tipoittain ja sitten kun sitä alkoi tulla norona, sen alle muodostui jääpuikko keittiön pesualtaaseen (kuva). Kylmät alkoivat jo joulukuussa, jolloin silloinkin oli jo monta +2, +3 tai +4 aamua. Ei minulla ole kuitenkaan mitään syytä valittaa! Olen saanut olla terveenä koko ajan. Ehkä nousu lämpimästä vuoteesta kylmään huoneeseen on verrattavissa pikaiseen avannossa pulahtamiseen, ennen kuin saa lenkkivaatteet ylleen ja pääsee lämmittelemään ulkona juoksemalla. Kotiin palattua on keho lämmin ja suihkun aikana (vain yhtenä aamuna suihku oli jäässä) ilmapumppu ehtii lämmittää keittiön sen verran, että siellä tarkenee valmistaa aamupalan villapusero, villatakki ja ulkotakki päällä, myssy päässä ja huopatossut – joissa ainakin kahdet villasukat – jalassa. Siis kaiken kaikkiaan pirteä aamun aloitus!

Tällä seudulla ei satanut luntakaan kuin muutamana päivänä vähäsen, joten liikkuminen oli helppoa. Monilla alueilla Japanissa lunta satoi jopa metrikaupalla. Uutisissa ilmoitettiin sellaisia lukuja kuin 2 metriä, 3 metriä tai 4 metriä. Joka vuosi aina jokunen ihminen kuolee, kun putoaakin itse katolta lumen sijasta, jota on ollut lapioidessa alas. Nyt, maaliskuuta lähestyttäessä, aurinko valaisee ja lämmittää päivällä eteläpuoleiset huoneet niin, että niissä selviää muutaman tunnin ilman tehokasta, mutta nukuttavaa (!) ja sammuttaessa käryttävää öljylämmitintä.

Huonokuntoisille talvi on kuitenkin melkoinen koetus. Olen ollut kovasti huolissani eräästä seurakuntalaisesta (69 v.), K-sanista, joka asuu yksin yli sata vuotta vanhassa sukunsa talossa. Se talo on vielä kylmempi kuin tämä kirkkorakennus, jossa itse asun. Siihen taloon vuoren juurella ei osu kunnolla aurinkokaan. K-san sai lonkkamurtuman viime elokuussa eikä siksi pysty esimerkiksi nostamaan muutaman litran öljysäiliötä lämmittimeen. Hän on sinnitellyt japanilaisen *kotatsun* (matala pöytä, jonka päällä on peitto ja alla lämpölamppu) varassa kylmyydessä ja kivuissa. Ei-kristitty sisko miehineen tarjoaa hänelle joskus kyydin sairaalaan, kun autolla ajaminenkin tekee kipeää.

Papin vaihdos

Nykyinen (osa-aikainen) pastori jää eläkkeelle maaliskuun lopussa. Hänen tilallaan tulee saarnaamaan kaksi kertaa kuukaudessa niin sanottu ”vastuupappi”, Ishizaki-sensei. Ishizakin varsinaisena seurakuntana on Kakogawa, jossa hän saarnaa ensin ja pääsee

siten vasta iltapäivällä Midorigaokaan. Niinpä Midorigaokan jumalanpalvelukset siirtyvät alkaviksi vasta klo 15 aina kuukauden ensimmäisenä ja kolmantena sunnuntaina. Kolmantena sunnuntaina minä käyn aamupäivällä saarnaamassa Seishinissä ja sen jälkeen iltapäivällä vielä pienen pienessä Futamin seurakunnassa. Tällaisen järjestelyn avulla vältymme siltä, että joka kolmanneksi sunnuntaiksi pitäisi löytää joku ulkopuolinen saarnaaja Midorigaokaan, mitä sitäkin ratkaisua harkittiin.

Pastori Ishizaki (58 v.) on hyvin kiireinen mies. Kakogawan seurakunnan lisäksi (jonne hän muuttaa Takaokasta maaliskuussa) hänen toinen päätyönsä on teologisessa seminaarissa. Siellä kuluu kaksi päivää viikossa opettaen, kokoustaen, tehden kaikenlaista. Tämän lisäksi hänen tulisi pystyä kirjoittamaan teologian maisterin tutkintoon vaadittava tutkielma (gradu) Fort Waynen Concordia-seminaariin. Hänestä kaavailaan Koben pappis-seminaariin välikauden rehtoria sen jälkeen, kun nykyinen rehtori Masaki saavuttaa eläkeiän 2021 / 2023. Rukoillaan, että Ishizakin, samoin kuin Masakinkin, terveys kestää.

Lapsityö

Olen ollut koko alkuvuoden hyvin jännittynyt ja huolissani sen suhteen, miten Midorigaokan lapsityön käy. Olen pelännyt, että Jalka-san (ks. ed. kirjeeni) päätyisi jotenkin lapsityön johtoon. Hän ei ole käynyt kertaakaan jumalanpalveluksessa koko uutena vuotena, ja ylipäättänsäkin silloin harvoin kun käy, hänellä on tapana tulla myöhässä. Jo tästä syystä hän ei mielestäni sovi hengelliseen opetustehtävään. Toinen huolenaiheeni oli M-san (rva M.), jota toivoin tuekseni lapsityöhön, mutta joka oli jättäytymässä siitä pois Jalka-sanin takia.

Kiitos monien teidänkin rukouksista! M-san on tervehtynyt pitkittyneestä influenssastaan ja huonokuntoisuudestaan ja jaksaa taas ajatella mukana olemista lapsityössä. Kaiken lisäksi hän on saanut ihmeellisen rakkauden Jalka-sanien kohtaan, niin että on täysin huuhtonut mielestään (ja myös kännykästään) ne törkeät viestit, joita on Jalka-sanilta saanut. Myös minä olen saanut Jalka-sanilta törkeitä viestejä, niin että olisin mielelläni pitänyt Jalka-sanin kaukana lapsityöstä. M-san sen sijaan toivotti Jalka-sanin sydämellisesti tervetulleeksi mukaan lapsityöhön, samalla kun vakuutti tälle, että hän ei ole sellainen ilkimys, joksi tämä oli häntä nimitellyt ja kuvitellut viesteissään. Tämän kuuleminen sulatti Jalka-sanin kireän olemuksen, ainakin hetkeksi, viime sunnuntain pyhäkoulunopettajien kokouksessamme.

Miten meidän tulisi seurakunnassa suhtautua "veljiin" (tai sisariin), joilla tuntuu olevan "paha, epäuskoinen sydän" (Hepr. 3:12)? On varmaan olemassa monia eri vaihtoehtoja, mutta mikä niistä olisi paras ja myös Jumalan tahdon mukainen? Minä en olisi ollut kovinkaan pahoillani, vaikka Jalka-san ei enää olisi tullut ollenkaan kirkkoon eikä ainakaan pyrkisi lapsityöhön! Raamattu kuitenkin opettaa selvästi, että seurakunnan kuuluu kantaa huolta ja vastuuta myös niistä veljistä, joilla on "paha sydän". Millä tavoin? Siten – sanotaan Heparalaiskirjeessä – että kehotamme ja rohkaisemme heitä, ettei kukaan synnin pettämänä paatuisi. Sitä paitsi ... onhan minulla itsellenikin paha sydän!

Koen, että M-sanissa olen kohdannut harvinaisen kristityn, joka on oikeilla jäljillä tällaisten vaikeitten veljien käsittelyssä. Itse koen olevani täysin kypsytön hänen rinnallaan tässä asiassa ja epäuskoinenkin. Rakkautenikin on nolllilla. M-sanilla on jonkinlainen näky siitä, että hänen tähän seurakuntaan paluunsa yhtenä syynä ja Jumalalta saamana tehtävänä onkin ehkä Jalka-sanin auttaminen terveeseen kristilliseen uskoon ja Jeesuksen tuntemiseen. Rukoillaan, että M-sanin näky ja toive toteutuisi! Ehkäpä minäkin saan siinä sivussa kasvaa piirun verran tässä vaikeassa tehtävässä. Antakoon Herra

myös minulle rakkautta, viisautta ja päättäväisyyttä luopua kovettuneesta asenteestani Jalka-sanien kohtaan sekä halua auttaa häntä eteen päin. Päähuomion tulisi kuitenkin saada olla lapsissa ja siinä, miten heitä voisi ohjata Jeesuksen tuntemiseen.

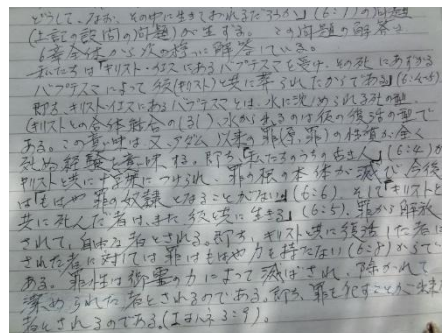
Kuvassa ylhäällä näkyy Kosuke (11 v.), joka on käynyt muutamia kertoja aikuisten jumalanpalveluksessa tänä talvena. Hän on yksi niistä lapsista, jotka ovat tiedustelleet, milloin on seuraava lastenkokous. Toisin kuin ei-kristityt aikuiset, Kosuke on nopeasti oppinut seuraamaan jumalanpalveluksen kulkua, löytämään virret, raamatunpaikat, uskontunnustuksen ja Isä meidän rukouksen.

Niin, Jalka-sanista ei loppujen lopuksi leivottu lapsityön johtajaa edellä mainitussa opettajien kokouksessa. Tehtävä lankesi minulle, ja tietenkin suostuin. Toivottavasti lapsityön johtoon saadaan kuitenkin jo lähitulevaisuudessa joku sopiva kansallinen kristitty.

Roomalaiskirjeen luennot

ovat nyt ohi. Kahdessa lukukaudessa (20x90 min.) ehdimme juuri ja juuri kahdeksannen luvun loppuun. Kyllä se oli kova urakka! Kun alkaa miettiä kirjeen jakeita, sanoja ja ilmaisuja tarkkaan, niin ovathan ne hirveän vaikeita omalla äidinkielelläkin ajateltuina! Miten sitten pystyä selittämään jakeiden sanoma helppotajuisesti japanin kielellä?! Jos ottaa tavoitteekseen nostaa esiin vain pääajatuksia kustakin luvusta, niin sekin on tietysti yksi tapa opettaa kirjettä. Toinen tapa on se, että ottaa haasteekseen ihan yksittäistenkin jakeiden jonkinlaiselle selkokielelle pukemisen. Mitä Paavali tarkoittaa esimerkiksi silloin, kun hän väittää, että ”joka on kuollut, se on vanhurskautunut pois synnistä”? (Room. 6:7, KR38).

Eräänä tavoitteenani pidin sitä, että opiskelijat oppisivat itse ilmaisemaan kirjeen ajatuksia ja lauseiden merkityksiä omin sanoin. Tähän heillä oli tilaisuus kahdessa kirjallisessa kokeessa, joita heille pidin. Toisella koekerralla opiskelijat selviytyivätkin tästä huomattavasti paremmin kuin ensimmäisellä kerralla ja vastaukset piteneivät. Ohessa ote erään opiskelijan vastauksesta ja käsialanäyte.

Pääasia kai olisi, että edes muutama kohta avautuisi opiskelijoille sellaisiksi aarteiksi, joihin voi turvautua sielunhädässä. Silloin, kun omatunto, ehkä myös ihmiset ja perkele syyttävät meitä synneistä ja laiminlyönneistä. Että silloin muistaisi Jumalan Kristuksessa tehneen jo kaiken sen, mitä Jumalan pyhä laki ihmiseltä vaatii pelastumisen ehtona. Meidän osuudeksemme jää vain sen uskomisen ja siitä kiittäminen, että Jeesus täytti kaikki lain vaatimukset meidän puolestamme ja lisäksi otti päälleen synneistämme tulevan rangaistuksen meidän sijastamme. (Esim. Room. 8:3-4)

Nyt opetuksessa on taukoa ainakin syyskuuhun asti. Jos uusia opiskelijoita saadaan huhtikuussa alkavalle uudelle lukuvuodelle, niin mahdollisesti minua pyydetään opettamaan Roomalaiskirjettä uusi kierros syksystä alkaen.

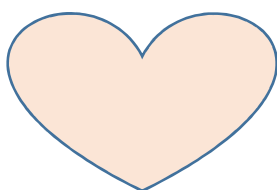
Raamatun ”preppauskoulu”

Japanissa on paljon preppauskouluja, joissa koululaiset opiskelevat normaalin kouluajan jälkeen. Ajattelin, että tätä mallia voisi hyödyntää seurakunnassakin ja sen nojalla saada kristittyjä houkutelluksi Raamatunkin opiskeluun yhtä suurella vakavuudella kuin he suhtautuvat monien muiden asioiden opiskeluun preppauskouluissa. Midorigaokan vuosiohjelmassa on nyt kirjattu Raamatun preppauskoulu kahtena sunnuntaina kuukaudessa touko-heinäkuun ajaksi, jolloin minulla ei ole luentoja raamattukoulussa. Kunpa mahdollisimman moni seurakuntalainen innostuisi asiasta ja saisi sen myötä

uuden siunauksen uskonelämäänsä. Rukoilkaa myös minun puolestani, että saisin viisauden ja voimia opettamiseen saarnan pitämisen jälkeen noina kahtena sunnuntaina (toinen ja neljäs).

Rukousaiheita

- . lapsityö, suunnitteilla lastenkokoukset 1.4. ja 22.4.
- . siunausta ja uutta elämää Midorigaokan, Kakogawan, Seishinin ja Futamin pieniin srk:iin
- . pastori ja rouva Ishizaki, muutto Kakogawaan
- . uusia opiskelijoita pappisseminaariin ja raamattukouluun
- . suunnitteilla oleva Raamatun preppauskoulu
- . Pyhän Hengen apua ja johdatusta saarnojen valmisteluun ja pitämiseen.
- . Kiitos terveydestä ja syntien anteeksi antamuksesta Jeesuksessa.

- mälliset kiitokset kaikesta muistamisesta! Paperipostista lämpimät kiitokset seuraaville: Aila N., Suvi K., Suuriniemet & Hallikkaat, Liisa S., Vuokko H., ja Marke

Hyvää vointia ja Siunattua kevättalvea Sinulle!

Lea

KIRJEEN POSTITUS JA RENKAAN YHDYSHENKILÖT:

Eila ja Timo Kiema, Kaarnatie 17, 84100 Ylivieska
puh. 050-541 3159, sähköposti: eila.kiema@kotinet.com

Jos haluat kirjeet jatkossa sähköpostitse, ilmoita siitä meille yhdyshenkilöille.

TALOUDELLINEN KANNATUS:

Nooa Säästöpankki IBAN:FI57 4405 0010 0212 96

Jos haluat maksaa kannatusmaksua, laita tiedonanto-osaan: Lea Lukan työlle sekä oman seurakuntasi nimi TAI mieluiten käytä pelkkää viitenumeroa, jonka saat kysymällä Irene Maliselta Kylväjän toimistosta (puh. 09-253 254 27 tai 044-5958252 tai irene.malinen@kylvaja.fi). Viitenumero löytyy myös osoitteesta <http://www.flom.fi/index.php?/talous/viitenumero>. Valitse ensimmäisestä lokerosta lähetin nimi ja toisesta lokerosta seurakuntasi nimi. Esimerkkejä viitenumeroista: Eura 38051 4368; Jämsä: 38051 41475; Karvia: 38051 44346; Parkano: 38051 44566; Pudasjärvi: 38051 42490; Sääksmäki: 38051 41815.

Lähetysyhdistys Kylväjä

Käyntiosoite: Tikkuraitti 11 A, 2. krs, TIKKURILA
Puh. (09) 253 254 00

Postiosoite: Lähetysyhdistys Kylväjä
PL 188, 01301 VANTAA

www.kylvaja.fi
kylvaja@kylvaja.fi

Toimisto avoinna klo 9.30–16.00.

Pankki: IBAN FI57 4405 0010 0212 96 BIC ITELFIHH

Rahankeräyslupa: <http://www.kylvaja.fi/lahjoita/>